Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2016[1]

«Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Καθορισμός, εκ μέρους της αρχής λιμένος του Split, των τιμών για τις υπηρεσίες λιμένος που αφορούν τις εσωτερικές μεταφορές στα ανώτατα επίπεδα — Απόρριψη καταγγελίας — Καταγγελία την οποία εξετάζει η αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους — Έλλειψη συμφέροντος της Ένωσης»

Στην υπόθεση T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., με έδρα το Split (Κροατία), εκπροσωπούμενη από τους M. Bauer, H.-J. Freund και S. Hankiewicz, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους C. Giolito, C. Urraca Caviedes και I. Zaloguin,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 9236 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας σχετικά με παραβάσεις του άρθρου 102 ΣΛΕΕ από την αρχή λιμένος του Split ή των άρθρων 102 και 106 ΣΛΕΕ από τη Δημοκρατία της Κροατίας ή την αρχή λιμένος του Split (υπόθεση AT.40199 – Λιμένας του Split),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, πρόεδρο, I. Ulloa Rubio (εισηγητή) και A. Μαρκουλλή, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση [2]

Ιστορικό της διαφοράς [παραλειπόμενα]

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων [παραλειπόμενα]

Σκεπτικό

Επί της αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου [παραλειπόμενα]

Επί της ουσίας [παραλειπόμενα]

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως [παραλειπόμενα]

26 Δεύτερον, μολονότι, κατά την προσφεύγουσα, απαγορεύεται η Επιτροπή να υποστηρίζει, προκειμένου να αποκλείσει τη συνδρομή συμφέροντος της Ένωσης, ότι η εθνική αρχή ανταγωνισμού (ΕΑΑ) είχε ήδη εξετάσει την υπόθεση, αναγνωρίζοντας εξάλλου ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 δεν ήταν εφαρμοστέο εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η διάταξη αυτή, όπως και το σύνολο των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζονται τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ (απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2015, easyJet Airline κατά Επιτροπής, T-355/13, EU:T:2015:36, σκέψη 43).

27 Η Επιτροπή μπορεί, επομένως, να απορρίψει καταγγελία βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, μόνον όταν η καταγγελία αυτή έχει εξεταστεί από την άποψη των κανόνων του δικαίου του ανταγωνισμού της Ένωσης (απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2015, easyJet Airline κατά Επιτροπής, T-355/13, EU:T:2015:36, σκέψη 44).

28 Στην υπό κρίση, όμως, υπόθεση, ενώ οι διάδικοι συμφωνούν ως προς το ότι η ΕΑΑ στηρίχθηκε μόνο στο εθνικό δίκαιο της Κροατίας, επισημαίνεται ότι, στα σημεία 14 και 15 της προσβαλλόμενης αποφάσεως η Επιτροπή επιβεβαίωσε, απλώς, το επιχείρημα που είχε διατυπώσει η προσφεύγουσα στην από 19 Αυγούστου 2014 επιστολή της, ότι οι διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, στο μέτρο που η ΕΑΑ, στην απόφασή της, είχε αποφανθεί αποκλειστικά βάσει του εθνικού δικαίου.

29 Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή έκρινε, στις σκέψεις 15 και 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν ήταν εφαρμοστέο το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003. [παραλειπόμενα]

33 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ΕΑΑ δεν εφάρμοσε το δίκαιο της Ένωσης και δεν είχε προβεί σε χρήσιμη αξιολόγηση της καταστάσεως, αφενός, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 30 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι διατάξεις του εθνικού δικαίου στις οποίες στήριξε την καταγγελία της είναι αντίστοιχες προς τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, η ΕΑΑ θα είχε καταλήξει στα ίδια συμπεράσματα αν είχε προβεί στην ανάλυσή της βάσει των ανωτέρω άρθρων.

2 — Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

34 Αφετέρου, οι επιχειρήσεις που παρουσιάζονται ως θύματα παραβάσεως δεν μπορούν να θεωρούν την Επιτροπή ως δευτεροβάθμιο όργανο ικανό να ακυρώσει τις αποφάσεις εθνικής αρχής η οποία δεν έκανε δεκτή την καταγγελία τους. Πράγματι, αρμόδια για τον έλεγχο των αποφάσεων των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών είναι μόνον τα εθνικά δικαστήρια, τα οποία επιτελούν ουσιώδη λειτουργία στο πλαίσιο της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2015, easyJet Airline κατά Επιτροπής, T-355/13, EU:T:2015:36, σκέψη 20).

[παραλειπόμενα]

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά το επιχείρημα ότι οι εθνικές διοικητικές και δικαστικές αρχές είναι καταλληλότερες για την εξέταση των ζητημάτων που ανακύπτουν. [παραλειπόμενα]

52 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν είχε ακόμη εμπειρία ως προς την ικανότητα των εθνικών δικαστικών αρχών της Κροατίας να εξετάσουν μια τέτοια υπόθεση, καθώς η Δημοκρατία της Κροατίας έγινε σχετικά προσφάτως μέλος της Ένωσης, όφειλε να εξετάσει σε μεγαλύτερο βάθος την υπόθεση, δεδομένου ότι κανένα εθνικό δικαστήριο δεν είχε ακόμη εφαρμόσει το δίκαιο ανταγωνισμού της Ένωσης.

53 Υπογραμμίζεται ότι η Δημοκρατία της Κροατίας έγινε μέλος της Ένωσης μόνον όταν ανταποκρίθηκε στα πολιτικά και οικονομικά κριτήρια και εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις των υποψήφιων για προσχώρηση κρατών, που έχει θεσπίσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης (Δανία) της 21ης και 22ας Ιουνίου 1993. Βάσει των κριτηρίων αυτών απαιτείται από το υποψήφιο κράτος, μεταξύ άλλων, να είναι σε θέση να τηρεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προσχώρηση, ιδίως να είναι ικανό να εφαρμόζει αποτελεσματικά τις ρυθμίσεις, τους κανόνες και τις πολιτικές που αποτελούν το νομοθετικό corpus της Ένωσης.

54 Συνεπώς, δεν μπορεί να αμφισβητείται επί της αρχής η ικανότητα των κροατικών δικαστηρίων να εφαρμόσουν το δίκαιο της Ένωσης.

55 Επιβάλλεται εξάλλου η διαπίστωση, εν προκειμένω, ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο που θα μπορούσε να αποδείξει ανικανότητα των κροατικών δικαστηρίων να αξιολογήσουν την υπό κρίση υπόθεση. [παραλειπόμενα]

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον αντίκτυπο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς [παραλειπόμενα]

Επί του ότι η Επιτροπή έχει επιληφθεί καταγγελιών που αφορούν την ίδια υπόθεση [παραλειπόμενα]

Επί των δικαστικών εξόδων [παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Trajektna luka Split d.d. στα δικαστικά έξοδα.

Van der Woude Ulloa Rubio Μαρκουλλή

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Σεπτεμβρίου 2016.

(υπογραφές)